

ხე შორეული ისევ იქ იცდის
და ჩემს გარშემო სხვები არიან.
ეს დღე მალვობებს სიხარულისთვის,
დღეს ისევ მზეა და დღეს ქარია.

ასე გამეფდა შური და მტრობა,
სდუმს შორეული ქალის საფლავი.
რატომ არა მაქვს მე ნებისყოფა?
რატომ არა მაქვს თავშესაფარი?

და ეს ბავშვები ასე დარბიან,
ქუჩაში უფრო ნელა მიდიან.

და საქართველო ჩემთვის დარდია,
და საქართველო ჩემთვის დიდია.

ხე შორეული ისევ იქ იცდის
და ჩემს გარშემო სხვები არიან.
ეს დღე მალვობებს სიხარულისთვის,
დღეს ისევ მზეა და დღეს ქარია